

رئیس رسانه ملی به پویش ملی سرو ایران پیوست

دکتر پیمان جلی با کاشت یک نهال به پویش ملی سرو ایران پیوست. رئیس رسانه ملی همچنین از آمادگی صداوسیما برای پوشش رسانه‌ای و فرهنگ‌سازی در این زمینه خبر داد و گفت: یاد تمام شهدای عزیز کشورمان، شهدایی که برای استقلال، پیشرفت و اعتلای کشور عزیزمان جان خود را فدا کردند، در رأس همه شهدا، امام شهدای انقلاب اسلامی، رهبر

مسابقات استعدادیابی تلویزیونی از پرمخاطب‌ترین ژانرهای برنامه‌سازی در جهان

هستند. این مسابقات با تلفیق هیجان رقابت، کشف استعداد های ناب و روایت‌های الهام‌بخش، بستری برای تحقق رؤیاهای فراهم می‌کند و با مشارکت مخاطبان در رأی‌گیری، حس همزانداری ایجاد می‌کند. تلویزیون ایران نیز برنامه‌های موفق‌ی در این حوزه داشته است؛ از جمله «عصر جدید»، «ستاره‌ساز» و بخش «خنداننده‌شو» در «خندوانه». از چندی قبل هم‌مسابقه «کاپیتان» به تهیه‌کنندگی علی داوودی و اجرای سینا مهرد روی آنتن رفته است. این برنامه با رویکردی تخصصی به کشف استعداد های ورزشی در رشته‌های گوناگون می‌پردازد. هیات داوران آن را سه چهره سرشناس تشکیل می‌دهند: هادی چوپان، پژمان درستکار و زهرا کیانی. ترکیب این سه، داوری چندلایه‌ای شامل ارزیابی فنی، تشخیص ظرفیت رشد و انتقال انگیزه را ممکن ساخته است. داوودی، تهیه‌کننده «کاپیتان»، در گفت‌وگویی با جام جم، فلسفه شکل‌گیری این برنامه، ملاک‌های انتخاب رشته‌های ورزشی، چالش‌های تولید و نگاه ویژه به مفهوم استعداد و الهام‌بخشی را تشریح کرده‌است.

سه‌ضلعی انتخاب‌رشته‌ها

علی داوودی در تشریح نخستین معیار یعنی قابلیت اجرا د استودیو به جام جم گفت: به دنبال رشته‌ای بودیم که بتوانیم در فضای تلویزیونی، بدون خطر جدی و با رعایت استانداردهای ایمنی، آن را به نمایش بگذاریم. برای مثال، طناب‌زنی انتخاب خوبی بود چون هم مهارت‌محور است و هم ریتیم تصویری جذابی دارد. در مقابل، برخی رشته‌های رزمی با پرخوردهای سنگین یا تجهیزات پیچیده، عملاً امکان تولید تلویزیونی نداشتند. تهیه‌کننده «کاپیتان» «درباره دومین معیار یعنی قابلیت سنجش مهارت عنوان کرد: برای ما مهم بود که بتوانیم عملکرد شرکت‌کنندگان را به شکل عادلانه بسنجیم، نه اینکه صرفاً به دنبال خلق هیجان لحظه‌ای باشیم. اگر معیارهای سنجش مشخص نباشد، داوری به سلیقه شخصی تبدیل می‌شود و این باهدف مایعنی عدالت در رقابت سازگار نبود.

داوودی سومین معیار را ظرفیت رشد در خارج از برنامه برشمرد و افزود: به دنبال رشته‌هایی بودیم که پس از پخش تلویزیونی، مسیر حرفه‌ای مشخصی داشته باشند؛ یعنی فدراسیون فعال، لیگ منظم، باشگاه‌های فعال و اردوهای آموزشی برایشان وجود داشته باشد. هدف ما صرفاً ساخت یک اجرای ویرال زودگذر نبود، بلکه می‌خواستیم بستری برای رشد واقعی استعداد ها فراهم کنیم.

چالش ترس از دوربین

تهیه‌کننده این مسابقه استعدادیابی بزرگ‌ترین چالش پیش روی تولید راترس شرکت‌کنندگان از دوربین عنوان کرد و گفت: بارها پیش آمد شرکت‌کننده‌ای داشتیم که تمرین هایش عالی بود، اما به محض

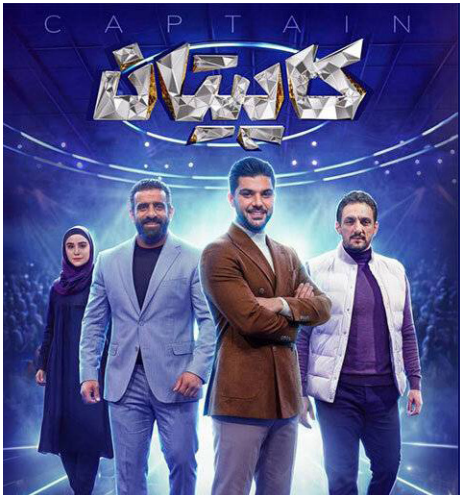
شهیدمان و همه عزیزانی که در ذیل پرچم کشور و انقلاب اسلامی و تحت رهبری امام شهیدمان، جان خود را فدا کردند، گرامی می‌داریم.

وی ادامه داد: با دیگر نهادهای مثل منابع طبیعی، شهرداری و نهادهایی که برای تجمع مردم عزیزمان در میادین زمینه‌های لازم را فراهم می‌کنند هماهنگی لازم برای توزیع نهال انجام شده است. برای تشویق مردم و

اعلام آمادگی برای شرکت در این اقدام بزرگ هماهنگی انجام دادیم تا نهال‌هایی در مراکز تجمع مردم عزیزمان در سراسر کشور توزیع کنیم. ما در خدمت مردم عزیزمان هستیم تا این کار بزرگ و خیر انسانی، طبیعی و اجتماعی را منعکس کنیم. شایان ذکر است که پویش درختکاری سرو ایران در سراسر کشور و با یاد شهدای جنگ صهیونی آمریکایی شروع شده است.

کشف الماس‌های ورزش در شبکه‌سه تهیه‌کننده «کاپیتان»: در این برنامه به دنبال استعدادهایی رفتیم که پشت ویت‌رین رسانه‌ای نبودند

کرده و کارش تشخیص استعداد، ساختن مسیر رشد و مدیریت ورزشکاران در سطح قهرمانی بوده است. درستکار عادت دارد فراتر از اجرای لحظه‌ای نگاه کند. وقتی اجرایی را می‌بیند، سؤال اصلی اش این نیست که «الآن خوب بود یا نه»، بلکه می‌پرسد «این ورزشکار سه سال دیگر کجا می‌تواند باشد؟». داوودی افزود: نگاه مربی‌گری یعنی تحلیل تکنیک، سنجش ذهنیت رقابتی، ارزیابی انضباط فردی و تشخیص ظرفیت پیشرفت. این همان لایه تحلیلی داوری است که شاید همیشه در قالب واژه‌های تخصصی گفته نشود، اما در تصمیم‌گیری نهایی حضور جدی دارد.

زهرا کیانی؛ تعادل بخش هیات داوران با پیام اجتماعی

وی درباره زهرا کیانی اظهار داشت: کیانی نقش تعادل را در هیات داوران ایفا می‌کند. او هم قهرمان بین‌المللی است، هم نماینده نسل جوان تر ورزش حرفه‌ای محسوب می‌شود و هم نگاه علمی‌تری به بدن و تکنیک دارد. تهیه‌کننده این برنامه افزود: در رشته‌ای مثل ووشو، ترکیب سرعت، ظرافت، ریتیم و کنترل اهمیت ویژه‌ای دارد و کیانی معمولاً به جزئیات حرکتی، هماهنگی بدن و ذهن و استانداردهای اجرای صحیح توجه می‌کند. در عین حال، حضور او برای مافظت جنبه‌فنی ندارد، بلکه پیام اجتماعی مهمی را هم منتقل می‌کند: ورزش حرفه‌ای زنانه می‌تواند در مرکزیک مسابقه ملی باشد، نه در حاشیه آن.

مسابقه ورزشی با هویت مستقل

داوودی با تأکید بر هویت مستقل برنامه تصریح کرد: ما یک مسابقه

از این سه نفر، زاویه نگاه متفاوتی به «توان بدنی» و «استعداد ورزشی» دارند. در حقیقت، داوری ما سه لایه دارد: ارزیابی فنی، تشخیص ظرفیت رشد و انتقال انگیزه. وی با تأکید بر اینکه صرفاً سه قهرمان به برنامه نیاورده، بلکه سه «نقش حرفه‌ای متفاوت» را کنار هم قرار داده است، به تشریح ویژگی‌های هر یک پرداخت.

هادی چوپان؛ نگاه به استاندارد جهانی

داوودی درباره هادی چوپان اظهار داشت: او فقط یک بدن ساز موفق نیست. در تورنمنت‌های بین‌المللی، بدون پشتوانه رسانه‌ای بزرگ، در بالاترین سطح ممکن رقابت کرده و درخشیده است. این یعنی او به خوبی می‌داند چطور باید خودش، بدنش و رشته‌اش را در ویت‌رین جهانی ورزش ارائه کند. وی افزود: هادی تجربه رقابت انفرادی در سطح جهانی را دارد؛ می‌داند فشار صحنه یعنی چه،

می‌داند داوری بین‌المللی چگونه است و به خوبی آگاه است که یک اجرا چطور می‌تواند سرنوشت حرفه‌ای یک ورزشکار را تغییر دهد. نگاه او معطوف به «استاندار جهانی» است. برای همین وقتی درباره فرم بدنی، کنترل، اعتمادبه‌نفس یا نحوه ارائه صحبت می‌کند، پشت حرفش تجربه جهانی خوابیده، نه صرفاً هیجان لحظه.

پژمان درستکار؛ نگاه فراتر از اجرای لحظه‌ای

تهیه‌کننده «کاپیتان» درباره پژمان درستکار گفت: او تنها یک کشتی‌گیر سابق نیست. سال‌ها در نقش مربی تیم ملی فعالیت

قرار گرفتن در معرض نور استودیو، صدایش می‌لرزید و تمرکز خود را از دست می‌داد. وی تأکید کرد: بااین وجود، ما آگاهانه همین مسیر را انتخاب کردیم. اگر قرار بود فقط چهره‌های آماده و رسانه‌ای در برنامه حضور پیدا کنند، دیگر نام آن «شوی قهرمانان» می‌شد، نه آنچه به دنبالش بودیم. داوودی راهکار مواجهه با این چالش را چنین شرح داد: برای مدیریت این موقعیت، کارگاه‌های آماده‌سازی برگزار کردیم، تمرین صحنه داشتیم و مهم‌تر از همه، تلاش کردیم فضای روانی امنی برای شرکت‌کنندگان ایجاد کنیم.

«همراهی» به جای مجری‌گری کلاسیک

وی در بخش دیگری از سخنان خود به سبک اجرای این برنامه «همراهی» است، نه اجرای کلاسیک و مسابقه‌محور. شاید برخی این سبک را در قالب سنتی مجری‌گری تعریف نکنند، اما این انتخاب آگاهانه‌ای بوده تا شرکت‌کننده احساس فشار و استرس نکند و فضای گفت‌وگو در سراسر برنامه صمیمی باقی بماند.

سه نقش حرفه‌ای متفاوت در هیات داوران

تهیه‌کننده «کاپیتان» درباره ترکیب هیات داوران توضیح داد: ما برای داوری این برنامه سراغ سه قهرمان رفتیم: هادی چوپان از بدن سازی، پژمان درستکار از کشتی و زهرا کیانی از ووشو. هر یک

افتادیم تا برنامه‌ای تولید کنیم تا نه تنها فرصتی برای دیده شدن طرفداران واقعی فراهم آورد، بلکه بستری باشد برای تغییر نگاه‌ها و تقویت ارزش‌های مشترک در جامعه فوتبال ایران.

استقبال بی‌سابقه از اولین جام طرفداران جهان

این تهیه‌کننده در توضیح استقبال از برنامه عنوان کرد: چون این اتفاق برای اولین بار نه تنها در ایران بلکه در سطح جهان رخ داد و هیچ نسخه مشابهی در هیچ کشوری وجود نداشت و مهم‌تر از همه اینکه طرفداران فوتبال تا پیش از این، هیچ میدان رسمی و سازمان‌یافته‌ای برای رقابت مستقیم، نمایش توانمندی‌ها، خلاقیت‌ها و شور طرفداری خود در اختیار نداشتند، استقبال بسیار فراتر از انتظار و چشمگیر بود. این نوآوری بی‌سابقه، انگیزه و هیجان عظیمی ایجاد کرد.

وی همکاری باشگاه‌ها و طرفداران را بسیار گسترده دانست و اضافه کرد: باشگاه‌ها با تمام توان، کانن‌های هواداری و هماهنگی عالی و لیدرها با شور و اشتیاق و تعهد فوق‌العاده‌ای وارد میدان شدند و همراهی کردند تا این برنامه به یکی از موفق‌ترین تجربه‌های فرهنگی و ورزشی سال تبدیل شود. این حمایت گسترده و گرم نشان داد که طرفداران فوتبال ایران کاملاً آماده‌اند چنین ایده‌های تازه‌ای را بپذیرند و با آن به سمت بهتر شدن فرهنگ طرفداری قدم بردارند.

اولین در جهان، شیرین‌ترین در همدلی

امیر بیشه کارگردان این اثر نیز با تأکید بر دستاورد های نو بودن برنامه عنوان کرد: نو بودن این مسابقه هم سختی‌های فراوانی به همراه دارد و هم شیرینی‌های بی‌شماری. یکی از بزرگ‌ترین و شیرین‌ترین دستاوردها این است که «طرفدار» به عنوان اولین جام رسمی طرفداران فوتبال در سراسر جهان شناخته شده و این عنوان بی‌سابقه، خودش نقطه عطفی مهم به شمار می‌رود. از چالش‌هایی که در این دو فصل داشتیم، این بود که باید با تقویم سازمان لیگ برای بازی‌ها هماهنگ می‌شدیم و همین روند تولید ما را طولانی‌تر کرد. در عین حال تلاش کردیم تیم‌ها را به گونه‌ای طراحی کنیم که طرفداران و برخی پیشکسوت‌ها

اولین جام طرفداران

عوامل تولید مسابقه پرمخاطب شبکه ورزش، مسیر تهیه و تولید آن را تشریح کردند

در کنار هم حضور داشته باشند تا با این کار نشان دهیم که وظیفه پیشکسوت در مقابل تیم باید ارج نهاده شود و باید از تجربه اواسطاده کرد.

این کارگردان تلویزیونی در توضیح هدف اصلی برنامه اضافه کرد: همین ویژگی منحصره‌فرد باعث شده تا میان طرفداران حاضر در مسابقه، حس همدلی، رفاقت و نزدیکی عمیقی شکل بگیرد؛ چیزی که پیش از این کمتر دیده شده بود. هدف نهایی اصلی ما دقیقاً همین است: ایجاد و تقویت همدلی پایدار، ترویج احترام متقابل به اقوام، سلاقی، رنگ‌ها و تیم‌های مختلف در سراسر کشور و ساختن فضایی که در آن طرفداران به جای تقابل، یکدیگر را به رسمیت بشناسند و از تنوع فرهنگی و هواداری لذت ببرند. وی افزود: قطعاً این هدف والا با برگزاری تنها یک فصل به‌طور کامل محقق نخواهد شد؛ چراکه تغییر

مسابقه

تلویزیونی طرفدار، برای اولین بار نه تنها در ایران بلکه در سطح جهان رخ داد و هیچ نسخه مشابهی در هیچ کشوری وجود نداشت

لبه‌تغ فرهنگ‌سازی با قالب طرفداران واقعی

بیشه، کارگردان مجموعه «طرفدار» درباره تمایز اصلی برنامه گفت: پرداختن مستقیم و بدون ملاحظه به موضوعی که حتی متولیان اصلی فوتبال – فدراسیون،

در سال‌های اخیر، مسابقات تلویزیونی ورزشی ایران با ایده‌های خلاقانه‌ای تولید شده‌اند. این برنامه‌ها به جای تمرکز

صرف بر رقابت حرفه‌ای، از ظرفیت فرهنگ هواداری، تعامل مخاطب و محتوای مشارکتی بهره برده و جذابیت برنامه‌ها را افزایش داده و به فرهنگ‌سازی مثبت کمک کرده‌اند. در همین راستا شبکه ورزش سیما با ایده‌ای نو، برنامه «طرفدار» را تولید کرده است که اولین لیگ رسمی طرفداران باشگاه‌های فوتبال ایران محسوب می‌شود. در این مسابقه، طرفداران پرشور به جای تماشا از سکو، خود تعیین‌کننده نتایج هستند. با استقبالی که از این برنامه شد، تصمیم گرفتیم با تهیه‌کننده (علی زمانی) و کارگردان (امیر بیشه) این مجموعه گفت‌وگویی داشته باشیم تا بیشتر از پشت‌صحنه، ایده‌ها، چالش‌ها، اهداف و دستاوردهای این برنامه بدانیم.

ایده‌ای برای فرهنگ‌سازی هواداری

علی زمانی، تهیه‌کننده طرفدار، درباره ریشه شکل‌گیری ایده برنامه به جام جم گفت: روزهای ابتدایی تولید طرح «طرفدار» به فصل فوتبالی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بازمی‌گردد؛ دورانی که متأسفانه به‌صورت پرکنده و جسته‌ریخته، برخی اتفاقات ناپسند، تنش‌آمیز و غیرفرهنگی روی سکوهای ورزشگاه‌های مختلف رخ می‌داد و نگرانی‌هایی جدی ایجاد کرده بود. این مشاهدات ما را به فکر او داشت که در میان طرفداران فوتبال ایران، ظرفیت عظیم، بکر و دست‌نخورده‌ای نهفته است؛ انرژی مثبت، شور و اشتیاقی که تاکنون کسی به‌طور جدی و سازمان‌یافته خود را موظف ندانسته بود به سمت هدایت و بهره‌برداری سازنده از آن برود. زمانی با اشاره به تصمیم برای بهره‌برداری مثبت از این ظرفیت ادامه داد: بنابراین تصمیم گرفتیم از این پتانسیل بزرگ و ارزشمند، در جهت فرهنگ‌سازی صحیح، ترویج رفتارهای مثبت و ایجاد فضای سالم‌تر در حوزه طرفداری فوتبال استفاده کنیم. چه راهکار و پنهان‌های بهتر و مؤثرتر از راه‌اندازی یک مسابقه جذاب، رقابتی و فراگیر می‌توانست این ظرفیت را به جریان بیندازد و به تدریج به سمت همدلی، احترام متقابل و فرهنگ هواداری اصیل هدایت کند؟ بنابراین به این فکر

جام جم

رسانه

MEDIA

شنبه ۱۵ فروردین ۱۴۰۵

شماره ۲۲۸۷

استعدادیابی ورزشی هستیم و این تأکید روی «ورزشی» برای ما یک واژه ترنژینی نیست، بلکه ستون اصلی هویت برنامه را تشکیل می‌دهد. در یک شوی سرگرمی معمولی، ممکن است اولویت اول با جذابیت اجرای صحنه‌ای باشد، اما در یک مسابقه ورزشی معیار اصلی «توان فنی، ظرفیت پیشرفت و استاندارد حرفه‌ای» است. وی جذابیت تصویری را برای برنامه مهم دانست، چون تلویزیون رسانه تصویر است، اما تأکید کرد: تصویر بدون مهارت هرگز ماندگار نخواهد بود. اگر در جایی تضادی بین این دو ایجاد شود، ما قطعاً استاندارد ورزشی را انتخاب می‌کنیم. دلیلش هم روشن است: مأموریت ما کشف و معرفی استعداد های حرفه‌ای است، نه صرفاً خلق لحظه‌های زودگذر نمایشی. تهیه‌کننده «کاپیتان» خاطرنشان کرد: از ابتدا ساختار برنامه را بر اساس شاخص‌های فنی طراحی کردیم. امتیازدهی، صعود، حذف و حتی ترکیب هیات داوران، همه بر همین مبنا شکل گرفته است. «کاپیتان» قرار نیست نسخه دیگری از یک فرمت سرگرمی باشد؛ هدف ما این است که این برنامه پلی باشد میان استعداد های خام و مسیر حرفه‌ای ورزش.

از دستفروشی مترو تا رویای تیم ملی

داوودی در بخش پیاپی گفت‌وگو به مفهوم «چهره الهام‌بخش» از نگاه سازندگان برنامه پرداخت و اظهار داشت: برای ما مفهوم «چهره الهام‌بخش» فراتر از کسی است که رکوردی بالایی زنده‌یادنی آماده دارد. الهام‌بخش واقعی یعنی استعدادی که در شرایط نابرابر رشد کرده، اما تسلیم نشده است؛ کسی که فاصله جغرافیایی، کمبود امکانات یا فشار اقتصادی نتوانسته مانع تمرین و پیشرفت او شود. وی با اشاره به تنوع جغرافیایی شرکت‌کنندگان گفت: در «کاپیتان» ما فقط از تهران شرکت‌کننده نداشتیم. از شهرهای کوچک آمدند، از مناطق دور از مرکز، از جاهایی که حتی سالن استاندارد تمرین هم ندارند، اما روی صحنه ایستادند. تهیه‌کننده این مسابقه استعدادیابی به نمونه‌ای شاخص اشاره کرد: یکی از اجراهای ماکه اتفاقاً از نظر فنی هم کاملاً قابل دفاع است، متعلق به جوانی است که دستفروش مترو است. او ورزش را در مترو کار می‌کند و شب‌ها تمرین می‌کند. برای ما این صرفاً یک داستان احساسی نیست؛ این نشانه «استمرار» است. وقتی چنین فردی می‌آید و در یک رقابت ملی، استاندارد اجرا می‌کند، ما با یک تصویر واقعی از استعداد رویه‌رو هستیم، نه یک ویت‌رین از پیش آماده. داوودی در تعریف الهام‌بخشی از نگاه خود گفت: الهام‌بخش بودن برای ما یعنی یک نوجوان در یک شهر کوچک برنامه را ببیند و با خودش بگوید: «من هم اگر امکانات ندارم، می‌توانم تمرین کنم و دیده شوم.» وی با ابراز امیدواری از تأثیرگذاری این برنامه بر مسیر استعداد های ورزشی کشور خاطرنشان کرد: ما امیدواریم بعد از پخش، چنین استعداد هایی نه فقط دیده شوند، بلکه مسیر حرفه‌ای پیدا کنند. اگر برنامه بتواند فاصله میان مترو و اردوی تیم ملی را کوتاه کند، آن وقت به مأموریت واقعی خود نزدیک شده است.

دوآتشه و واقعی یکی از باشگاه‌های فوتبال می‌داند،

فرصت شرکت و رقابت در این مسابقه را داشته باشد و این برنامه واقعاً متعلق به همه طرفداران کشور شود. ما در ابتدا اصلاً به دنبال جریان‌سازی سریع و مصنوعی نبودیم؛ مهم‌ترین و ارزشمندترین دستاورد همین شروع این مسیر پرجالش و پرفرازونشیب بود. این کارگردان اضافه کرد: پیش از آغاز «طرفدار»، حتی مطرح کردن چنین ایده‌ای و بحث جدی درباره فرهنگ‌سازی در حوزه طرفداری گاهی خطرناک، حساس و پرریسک به نظر می‌رسید و ممکن بود با مقاومت یا سوءتفاهم رویه‌رو شود.

وی درباره دستاورد طبیعی برنامه افزود: به اعتقاد من، این برنامه اساساً نیازی به جریان‌سازی تحمیلی و ساختگی ندارد؛ شروع قدرتمند و پرشور فصل اول، همراهی گسترده و بی‌سابقه تیم‌ها، باشگاه‌ها، لیدرها و هزاران هوادار واقعی، خودش به‌طور طبیعی جریان فرهنگ‌سازی مثبت و نگاه سالم‌تر به فرهنگ طرفداری را ایجاد کرد و پایه‌ای محکم گذاشت.

دیده شدن واقعی طرفداران و تداوم سالانه

امید به اصلاح فرهنگ هواداری با ریشه‌های مثبت

بیشه درباره وضعیت فرهنگ طرفداری ایران گفت: حالا وظیفه اصلی ما تقویت، تداوم و گسترش این جریان است تا عمیق‌تر و پایدارتر شود. البته با وجود همه نواقص و کاستی‌هایی که هنوز در فرهنگ طرفداری ما وجود دارد، وضعیت کلی ما در مقایسه با هوولیکانیسم (رفتارهای ناهنجار و تخریب‌گرانه طرفداران) سازمان‌یافته و خشونت‌بار در بسیاری از کشورهای دارای فوتبال پیشرفته، کاملاً قابل قبول و حتی امیدوارکننده است؛ زیرا رفتارهای حمایتی و شور طرفداری در ایران ریشه در تمدن بزرگ، ارزش‌های اخلاقی و اعتقادات درست دارد. کارگردان طرفدار با اظهار امیدواری افزود: با این حال، گاهی رفتارهای نادرست، توهین‌آمیز یا مخربی مشاهده می‌شود که همه را دل‌آزده و ناراحت می‌کند. امیدواریم با تلاش خستگی‌ناپذیر عوامل برنامه «طرفدار»، همراهی آگاهانه و مسئولیت‌پذیر خود طرفداران و حمایت‌های بیشتر از سوی جامعه فوتبال، این رفتارهای منفی به تدریج کاهش یابد و کاملاً از فضای فوتبال ایران رخت ببندد.